

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה י"ג בתמוז תשפ"ד | פרשת בלק | 19.07.2024 | גליון מס' 3352

ישראל במלחמה - גיליון 38

ותתן לנו אות לטובה
לחיים של רעות, אהבה,
אות ברכה לשלום ובטחה ושלום...
ונשמע רחש לב אדם
מקהלות תינוקות בין רבן
קדו שירת החיים תנגנו...
מי יתן שיקבוא היום.

(מילים: איסא אהרן, לחן: שלומיק קוט)

סעד שלנו חובבת 77 שנים!
ה' צל צלחנו ייתן - ה' יברך את צמח שלום!

שבת פרשת בלק – שבת בר מצווה ענבר הלפרין		ימי החול	
הדלקת נרות	19:26	זמן תפילין /טלית	04:56←04:52
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
מנחה, קבלת שבת וערבית -	19:36	שחרית ב'	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית חופש – מוזמנים להצטרף להשלמת מניין	08:30
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש	09:20←09:19
שחרית ב' תפילת נשים במועדון	08:30 09:10	מנחה וערבית	19:30
פרשת שבוע - פרופ' שון מכיתת הכוננות		שקיעה	19:42←19:46
מנחה א'	13:30	ערבית	20:10
מנחה (בבית שנון)	14:00	ערבית (בשקד ג')	21:00
תהילים בבית אילה רבי	17:15		
תהילים לילדים בבית אפרת בילה	17:45		
לימוד הורים וילדים פרקי אבות	17:10		
מנחה ע"מ	17:30		
מנחה ב'	17:40		
שיעורו של יצחק שלומי	18:00		
צאת השבת	20:23		

בע"ה תמוז תשפ"ד, 7.2024

"פאר תחת אפר"

מופע הכנה לשלושת השבועות

נחמות ותקוות

עם **יגל הרוש**

והרכב מוזיקלי.

יום שני

ט"ז תמוז 22.7

20:30 בחדר האוכל

מיהו יגל הרוש?

נגן, מלחין ומשורר ישראלי, המשמש כראש בית הספר למוזיקה מן המזרח "כולנא" בירוחם. מייסד "בית המדרש למקאם ופיוטי". בעל תואר ראשון בנגינה על קמנצ'ה מהאקדמיה למוסיקה בירושלים. בעל תואר ראשון ושני בפילוסופיה מאוניברסיטת בן-גוריון בנגב. חוקר הקשרים של שירה, מוזיקה וקבלה. במופע משלב יגל הרוש בין התכנים העוצמתיים לבין ביצועים מוזיקליים עדינים ועכשוויים.

מומלץ בחום, בואו להתמלא בנחת ובתעצומות,

ועדת דת

על קצה וקוצים, קללה ומרכה

ח הַמַּעַק תַּשֵּׁ"ךְ

שלוש פעמים מנסה בלעם לקלל את ישראל בשליחותו של בלק. אלא שהקב"ה הופך את הקללה לברכה, וכך נמצא המקלל מברך בפה מלא.

בכל פעם מעלה בלק את בלעם למקום אחר כדי שיראה את עם ישראל ויקלל אותו. המקומות שונים זה מזה, אבל יש להם מכנה משותף. בלעם מסתכל רק על חלק מעם ישראל ולא על כולו. בפעם הראשונה עולה הצמד אל במות בעל – 'וַיֵּרָא מִשָּׁם קֶצֶה הָעָם' (במדבר כב, מא). בפעם השנייה מנסה בלעם לקלל ממקום אחר, 'שדה צופים'. כך מתאר בלק את מה שרואים משם – 'אֶפְסֵי קֶצֶהוּ תִרְאֶה וְכָלוּ לֹא תִרְאֶה' (במדבר כג, יג). בניסיון השלישי והאחרון הוא מביט על העם כולו ומברכו בברכת 'מה טובו אֶהְלִיף יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל' (במדבר כד, ה). מדוע חשוב לתורה להדגיש את המחזה שראו בלק ובלעם מלמעלה? מה משמעותה של הראייה החלקית? של 'קֶצֶה הָעָם'? של 'אֶפְסֵי קֶצֶהוּ'?

נביא דבריהם של שני פרשנים שעסקו בשאלה ומתוכם נוכל לעמוד על שתי נקודות משמעותיות. על דברי יהושע בן פרחיה במסכת אבות (פרק א משנה ו): 'והוי דן את כל האדם לכף זכות', מקשה הרב יהודה אריה לייב אלטר, האדמו"ר מגור, בפירושו 'שפת אמת':

הוי ליה למימר 'כל אדם'!, ונראה דהפירוש דוודאי הגם שבדבר פרטי אינו עושה טוב, מכל מקום את כל האדם בכלל יש בו דברים ומידות אחרים של זכות המכריע זה הדבר, ופירוש 'כל האדם' – לפי המצב בכלל.

השפת אמת מקשה קושיה לשונית. מדוע לא נאמר 'והוי דן כל אדם לכף זכות'? מה מוסיף התנא את האות ה' לפני המילה 'אדם'? בתשובתו הוא מעניק הסבר אחר וחדש למשנה. המשנה איננה ממליצה לדון 'כל אדם' לכף זכות, אלא היא עוסקת באדם המסוים שעומד לפניך – 'האדם', על שלל תכונותיו ומעשיו. על פי פירושו, יהושע בן פרחיה מחדש שכדי לדון לכף זכות יש להתבונן בראיה כוללת על 'כל האדם', ולא בראיה נקודתית שפעמים רבות מבליטה את המגרעת ומונעת את היכולת לדון לזכות. רק ראייה רחבה של כלל מידותיו, תכונותיו ומעשיו של האדם תביא את המתבונן לדון לכף זכות.

על פי דבריו על הפרט נוכל להבין את ההדגשה על ראיית 'קֶצֶה הָעָם' ו'אֶפְסֵי קֶצֶהוּ' ביחס לעם כולו. הבטה על חלק מהעם תשים את הפוקוס על הדמויות השליליות בעם ישראל, כלשונו של מדרש הגדול:

אמר לו אל תסתכל בצדיקים שבהן, תן דעתך על הקוצים שבהן, שמא יספיק בידך הדבר.

בעל המדרש (רבי דוד עדני) מוצא במילים 'קֶצֶה' ו'קֶצֶהוּ' את המילה קוצים, כמבטאת את הנמצאים בקצה, בתחתית.

רעיון אחר נמצא בפירוש המלבי"ם. הוא אינו מחלק בין 'קוצים' ל'צדיקים'. לשיטתו, כל הסתכלות חלקית על עם ישראל היא פגומה:

שכדי שתחול במ הקללה היה צריך שישים עינו רק על מקצתם ולקלל קצה העם ע"י שיפריד בין כללותם, כי כשהקבוץ מחובר לפניו אי אפשר שתחול במ קללה ועין הרע.

כוחות רבים יש בעם ישראל. אנשים, קהילות ומפלגות בעלי גוון שונה זה מזה באופיים ובהשקפת עולמם. הפירוד טומן בחובו קללה, ואילו האחדות היא עצמה הברכה שמונעת מהרע להידבק בעם ישראל.

בתשעת החודשים האחרונים חוונו כולנו קושי גדול. יחד עם זאת גילינו כקהילה (במלון) וכעם (במלחמה) את ערך האחדות וחשיבותו. נאחל לעצמנו שנשכיל להחזיק בו ולא להרפות, ובעז"ה תתקיים בנו נבואתו של בלעם (במדבר כד, ט): 'כָּרַע שָׁכֵב פְּאֵרִי וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמוּ'!

הרב ארי' ס

זיכרונות מיום הצלייה על הקרקע fe קיבוני

בליל י"ב בתמוז תש"ז, חמישה חודשים לפני החלטת האומות המאוחדות שאפשרה את הקמת מדינת ישראל, ושנה אחת אחרי השבת השחורה, עלתה על הקרקע בפאתי הנגב קבוצת בני עקיבא הראשונה, ושמה הוסב מ"עלומים" ל"סעד".

בחצות הלילה הסתיימה בהורה סוחפת המסיבה החגיגית שאורגנה לכבודנו על ידי בארות-יצחק שישבה אז סמוך לעיר עזה, ואשר אנו באנו להתיישב על ידה, כדי להקים כאן גוש של קיבוצים דתיים באזור. בארות יצחק שמשה לנו כאם מאמצת ושמתה על בואנו הלום היתה רבה.

מוכנות לתזוזה עמדו המשאיות, עמוסות מצרכי מזון, אוהלים, צריפים מפורקים ושאר כלי עזר. הכל היה מאורגן כמבצע צבאי לכל דבר. ממערב נצנצו אורות העיר עזה, רוח קרירה נשבה מהים והשיבה את הנפש. מרוגשים ומיוזעים הסתדרנו למפקד אחרון, ומיד טיפסנו על המשאיות לפי הסדר שנקבע מראש.

חבר אחד קרא את תפילת הדרך: "יהי רצון... שתוליכנו לשלום ותדריכנו לשלום ותגיענו למחוז חפצנו לחיים, לשמחה ולשלום, ותצילנו מכף כל אויב ואורב..."

תשע שנים התכוננו לרגע הזה, הלב הלם בחזקה אך לא פרצנו בשיר, אף נמנענו להרים קול, לבל נתגלה על ידי המשמר הבריטי העוין. מגמתנו היתה להקים את הצריפים על גגותיהם לפני עלות השחר, כי זה ימנע, לפי החוק העותמני שהיה תקף אז בארץ, את העילה לסילוקנו על ידי ממשלת המנדט.

...ללא דיבורים מיותרים פרקנו הכל וניגשנו להקמת הצריפים כשבליבנו מתנגן השיר "עורי שממה, דינך נחתך/ אנו באים לכבוש אותך".

כשיצאה החמה מנרתיקה הופתעה בוודאי גם היא למצוא במקום, כפאטה מורגאנה, יישוב חדש בוהק בקרני השמש על הפחים: שלושה צריפים, מקלחת של פח, תאי נוחיות ומגדל מים ארעי. החברות המשיכו במתיחת גדר הביטחון, כשמתנדבים מסניפי תנועת הנוער בני עקיבא בארץ מטים שכס בהתלהבות.

מעבר לגדר כבר נשמע טרטור המנוע של הטרקטור המושאל, אשר חרש את התלם הראשון.

אכן, חלום שהתגשם. הקמנו את ביתנו הסופי כאן בשערי הנגב.

בשעות לפני הצהריים הוכנס לקהילתנו החדשה ספר תורה, זאת ברוב פאר וריקודים ובליווי אישים מן היישוב ומן המפלגה, צלמי העיתונות הנציחו את היום ההיסטורי. מוסדות המדינה פסקו כי נופיע מהיום והלאה על מפת הארץ בשם "סעד". (כל מחאותינו והסתייגויותינו לא הועילו...)

ההילולה הגיעה לסופה... נשבענו להחיות את השממה. אני כגנן חלמתי בהקיץ על מדשאות ירוקות, עצי צל ופרחים. בינתיים, במציאות, נמצא העץ הקרוב ביותר ליישובנו במרחק 4 ק"מ מאיתנו והלאה...

24 חברים נשארנו כאן בלב השימון. כל היתר חזרו בינתיים למחננו בהרצליה, לאותה גבעה שם עשינו את חמש השנים האחרונות. שם התחתנו הזוגות הראשונים ושם נולדו בכורינו: אורי, יעל, דני ויורם....

מי ייתן ולא ירחק היום בו נתאחד שוב כולנו: המשפחות, האחים והחברים. נפרדנו בנפנוף יד מיקירינו. לא שיערנו איזו תקופה קשה צופן לנו העתיד, תקופה של מלחמה על החיים ועל המוות, לא רק לנו אלא לכל יהודי הארץ, עד שתקום מדינת ישראל הלכה למעשה.

כעבור חודש חוברנו לקו המים המתוקים מקידוחי ניר-עם, וזאת לאחר שכבר כמעט התרגלנו למים המלוחים קמעה, שהובלנו עם סוס ועגלה מן הקבוצה האחות בארות-יצחק.

הוחלט כי מעתה יקבלו בעלי משפחות, אחת לארבעה שבועות, הזדמנות למפגש. רווקים ורווקות ייסעו צפונה רק אחת לשלושה חודשים. גם הטרקטור הראשון הגיע, וכמו כן נרכש סוס לשמירה.

הימים ימי פורענות. המצב נעשה מיום ליום מתוח יותר ויותר. האם יפרצו שוב מאורעות דמים?... כולנו מגוייסים לחפירת עמדות ביצורים ותעלות קשר. התודעה הביטחונית גוברת. האם מדינת היהודים קום תקום?

כתב: קייבוס (יצקב קייני, אביה fe דליה רוצי), מוותיקי סעד.

התפרסם לראונה ב"ליון "צלי" fe ח"ה הארבעים לסעד, "ד בתמוז תשמ"ז.

תמונות מיום העליה.

חשבונות צ' בית:

ח החשבון תשפ"ד

יום הולדת. זמן של התחדשות. זמן של חשבון נפש. זמן לשוב אל השאלה: לשם מה. זמן לבחירה מחדש. יום הולדת לקיבוץ, לבית. חשבון נפש על הבית... והודיה גדולה עליו. השנה הזו טלטלה עבורנו את מושג הבית. זהו אולי ה-מושג שההגדרה שלו כמעט מתבססת על היותו המובן מאליו - המקום המוכר, שבו אין צורך להוכיח. המקום שבו אפשר ללכת בעיניים עצומות... המקום שבו אפשר לנוח. והמקום הזה איבד את ההגדרה הזו. אמנם הבית הפרטי-קיבוצי שלנו ניצל, ברוך השם, אך נפרצה התחושה שהוא חסין, שהוא מקום מבטחים. שאפשר לעצום בו עיניים. אי אפשר. אמנם הבית הפרטי-קיבוצי שלנו ניצל, אך האזור שלנו, שגם הוא עבורנו כבית, כאדמת מבטחים, שתושביו שכנים קרובים ללב, חווה חורבן שקשה לתאר.

ועזבנו את הבית. למשך תקופה ממושכת. ובלי לדעת איך ולאן נחזור. כל שיר שעסק בבית הביא אותי לדמעות. כל דיבור של חברות לא מכאן, שהכיל בתוכו סיטואציות פשוטות מהחיים הרגילים - בישולים לשבת, לקרוא על הספה, אפילו תיקון של מכונת כביסה - עורר בי קנאה... הרגשתי איך בתקופה הזאת הבית כפי שהכרתי אותו, מתקלף. והרגשתי שרק אחרי שאסכים להתקלפות הזאת - בכאב גדול מאד - אולי יוכלו להתחיל לצמוח רבדים חדשים. ואוכל להבין וללמוד מחדש את המושג הזה-בית. באחד הימים כשהיינו מפונים נזכרתי בקטע שלמדנו לפני מספר שנים בזהר בראשית, על האות ב"ת, האות הראשונה - "ב-ראשית ברא" - שהיא כמו היכל ובית לראשית, להתהוות העולם. האות ב"ת מסכימה להיות חלל ריק ורחמי שבתוכו יתהווה הכל. היה בזה משהו מאד מרגש. לחזור אל האות בית הראשונה בעולם, ולחשוב דרכה על בית, לא כעל ארבעה קירות כמו שאני מכירה, לא כעל דבר חומרי בכלל אלא כעל אות - אות שהיא בעיקר מפנה מקום לכל מה שיתהווה בתוכה. דווקא מתוך האין... בשנה הזאת חשבתי הרבה על סבא וסבתא שלי, ועל שאר ותיקי הקיבוץ. הם באו להקים כאן את ביתם, אך היה להם ברור שהבית הזה לא יספק להם תחושת בטחון. תחושת וודאות. הם באו לשממה. לאין. לאזור סכנה. הם בחרו בכך. והם חשבו בעיקר איך הם יוכלו לתת לבית הזה, למקום הזה. הבנתי שאולי יש כאן הזדמנות עבורי, שגדלתי למקום פורח ומובן מאליו, וגיליתי שהוא אינו מובן מאליו - לחזור במשהו אל אותה נקודת מוצא. הבנתי שיחד עם הכאב על האובדן, על מה שהבית לא יוכל לתת לי יותר - בטחון ואמון - אני יכולה לחשוב מה אני יכולה לתת לבית. סביב ט"ו בשבט, גרנו באלון שבות בבית עם גינה מקסימה (כמובן שזה בזבוז לתת לנו כזאת גינה..) ורציתי לשתול משהו לכבוד ט"ו בשבט. אבל חשבתי לעצמי: למה לשתול, הרי עוד מעט עוזבים? ואז הבנתי שזה קשור לאותו עניין: אני נמצאת במקום, ואני יכולה לתת למקום ולא לחכות שהמקום ייתן לי. והבנתי שמתוך העמדה הזו אני רוצה לחזור הביתה לסעד. עוד לא ברור לי איך בדיוק ליישם את זה אבל זה נוכח. וזאת הזדמנות בשבילי להודות (באופן מקוצר מדי) לכל כך הרבה אנשים טובים שעושים למען הכלל כל הזמן, בעלי תפקידים רשמיים ולא רשמיים... הצורך לבחור מחדש את מקומנו ולא לחיות מתוך אינרציה - זו בעיניי מתנה שקיבלנו בדיעבד מהשנה הזאת. שמו לנו סימן שאלה ענק. סימן שאלה מחייב לענות תשובות עמוקות יותר ממה שהיו לנו בעבר. הן לא חייבות להיות דווקא תשובות חכמות יותר אבל משהו בחיבור בינינו לבין המקום, איזה מין חיבור זה, מה אנחנו עושים בשביל החיבור הזה - זה דבר שאנחנו יכולים לזכות להתחדש בו, ולהתברך בו בחג המשק הזה. קשה לחשוב על בית בלי להזכיר את מי שלא שבו לביתם. ויש כל כך הרבה כאלה, בראש ובראשונה החטופים והחטופות, שאני מרגישה שקשה לי עדיין להרגיש שחזרתי הביתה, כשהם עדיין לא.

ולהבדיל, הקהילות השכנות לנו, וגם חלק מחברי סעד, תושבי הצפון, חיילים לוחמים, חיילים פצועים שעוד מאושפזים, על כולם כולם אני רוצה להתפלל שיחזרו לביתם במובן הכי עמוק ומרפא של המושג.

כַּרְת סוּאָא-פּוֹלֶק

כַּרְת יוֹם הוֹלְדַת לְקִיבוֹץ סַעַד – וְלַסִּיּוֹם שִׁירוֹת הַמִּילּוּאִים פֶּלִי קִיבוֹץ

גם אם זו תקופה לא קלה ולא כל כך יציבה, ובכבישים חולפים מלבד מכוניות גם טנקי מרכבה, קיבוץ סעד חוגג יום הולדת 77 וזו בהחלט סיבה למסיבה, קיבוץ סעד כבר לא ילד אבל מגיעה לו כל כך הרבה אהבה!

התמזל מזלי, וגם אני, חוגג יום הולדת באותו התאריך יחד עם קיבוץ סעד (ס)

כן כן, קיבוץ סעד הוקם בתאריך 30.6.1947, ובתאריך העברי זה היה יב' בתמוז תש"ז.

וגם יום הולדתי חל ב - יב' תמוז תשל"ג. איזו זכות עבורי לחלוק את יום הולדתי עם סעד!!!

אני מסיים בימים אלה שירות מילואים של 135 ימים, במסגרת גודד אבשלום, מילואים אליהם התנדבתי לאחר 8 שנים שהייתי ב"פטור" בשל הגיל שלי. את כל התקופה הארוכה עשיתי בקיבוץ סעד. זכיתי שלמעלה משליש מהשנה האחרונה ביליתי בקיבוץ סעד.

ואני נוקט בלשון "ביליתי", שכן אמנם המילואים היו מעט קשים, מאתגרים, הצריכו ניתוק ממושך מהבית, מהעבודה, מהחברים; אבל קיבוץ סעד וחברי הקיבוץ הרעיפו ומרעיפים עלינו כל כך הרבה חום, פינוק ואהבה, שאפשר ממש להגיד שקשה לי להיפרד.

התחלתי את שירות המילואים בסעד, מעט אחרי שחברי הקיבוץ חזרו אליו מהמלון. כבר בחג הפורים הזמנתם אותנו לסעודת פורים מלאת כל טוב, וגם קבלנו מהקיבוץ משלוחי מנות אישיים עם ברכה מרגשת; בהמשך, לקראת פסח, דאגתם לכל צורכנו לחג, לארוחת ליל הסדר, ואף הכנתם עבורנו ערכת מצות שמורות שאפיתם כאן בקיבוץ עם הקדשה אישית לכל חייל וחייל בכוח.

וכמובן, בהמשך, טקסי יום השואה ויום הזיכרון לחללי צה"ל, חגיגות יום העצמאות... ועוד ועוד..

את עיקר האהבה מכס, אנו מרגישים בכל שבת ושבת, עת החל משעות הצהריים של יום שישי, מתחילים להגיע בזה אחר זה, חברים מהקיבוץ עם כמויות רבות של מטעמים מפנקים לכבוד שבת. ממש כל טוב!

הכמויות כל כך רבות, והדברים כל כך טעימים, עד שאנחנו לא צריכים להשתמש בכלל "בחמשיות" הצה"ליות ומרגישים את קדושת השבת, על אף הריחוק מהמשפחה, והכל הודות להשקעה של חברי הקיבוץ הנפלאים. ועל כך תודתנו מעומק הלב. ממש! (ותודה למיכל ביליה היקרה על הארגון של הפרוייקט).

לפני שבועיים, בתפילת קבלת שבת, הודיתי במילים קצרות לחברי הקיבוץ, בשם כל החיילים בכוח, על כל החום האהבה וההשקעה שלהם. ההתנדבות שלנו למילואים, הפכה לקלה ובעיקר לברורה ומתבקשת יותר בעקבות הקשר האמיץ שנוצר בינינו לבין הקיבוץ וחבריו.

הזכרתי את פרשת המרגלים שם נאמר: "ושם ראינו את הנפילים בני הענק.. ונהי בעיניהם כחגבים, וכך היינו בעיניהם". לכאורה הסדר אמור היה להיות הפוך. קודם בני הענק ראו אותם כמו חגבים, וכתוצאה מכך הם באמת

הרגישו כך. למה צריך היה להדגיש שהמרגלים ראו עצמם כמו חגבים ורק לאחר מכן הענקים ראו אותם ככאלה? אלא שהתורה באה ללמד אותנו שאנחנו משדרים לסביבה מה שאנחנו חושבים על עצמנו. אם נהיה ענקים בעיני עצמנו, גם אחרים יחשבו כך כמונו. אם נבין כמה אנחנו חזקים וטובים, העוצמות שלנו יוקרנו החוצה, וכל אתגר קשה יהפוך למשימה פשוטה.

חברי קיבוץ סעד היקרים. אתם הענקים! אתם הראשונים שחזרתם לגור בעוטף הרועש, שחזרתם לעבד את השדות, לעבוד במפעלים, ובעיקר לגדל את הילדים שלכם כאן, למרות כל הקשיים, אתם ממש ענקיים! אין לי ספק שבמעשים אלו אתם מקרינים לכל הסביבה, הקרובה והרחוקה, עוצמות גדולות, ואני מאחל לכם שבזכות העוצמות הללו תצלחו את האתגרים שמן הסתם עוד יהיו בדרך.

בשבת הקרובה, נקרא את פרשת בלק (פרשת בר המצווה שלי ☺); למעשה, זו גם היתה הפרשה הראשונה שקראו בשנת 1947 מייד כשקיבוץ סעד הוקם...

בפרשה נאמר: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" חברי קיבוץ סעד היקרים, במהלך השירות בסעד צברתי לי חברים חדשים, חברים אהובים שהם משפחה ממש! היתה לי הזכות להכיר אתכם, לשהות במחיצתכם 135 ימים במסגרת שירות המילואים. אתם, שמעבירים מסר ברור של אחדות, נתינה ועוז רוח – אתם כולכם אריות!! אז משפחה יקרה - תודה על תקופה. שיהיה לכם יום הולדת שמח ושנדע ימים שקטים וטובים!

לכבוד, איל אדר (טבעת פואל)

ערב הוקרה בשדרות לאנשי כוח אבשלום.

החיתה צומחת שוב בכפר עזה

הודעה צנועה של בוקי שהתפרסמה בווטסאפ "סעד זה הבית" צדה את עיני. צוות השירה והנגינה של קיבוץ נען מגיע לערב שירה נוסף בכפר עזה. מוזמנים בשמחה. עוד תזכורת נוספת לכך שמתנדבי בית השיטה מזמינים את המעוניינים לשיר איתם, וציון וויזו. שושנה ואהרליה, מוישליה ואילנה ובניה ואני החלטנו לנסוע. וותיקים פנסיונרים מבית השיטה מתנדבים כבר חודשים ארוכים בכפר עזה. הם קיבלו על עצמם לשקם כמיטב יכולתם את הנוי של הקבוץ שנפגע מאד בשמחת תורה, ושחבריו מפונים. בעבודה קשה ובהתמדה משקמים המתנדבים את הנוי. מי שנכנס היום לכפר עזה מוצא את הנוי משוקם ואת הדשאים מוריקים. בבתים שנפגעו ונהרסו לא נגעו, אך ההשקעה והמסירות של מתנדבי בית השיטה ניכרת בעוצמתה, וכפר עזה מוריקה. הוויז הוביל אותנו אל "בית החיתה צומחת שוב". המפ"ל של כתות א-ג הוסב למקום משכנם של המתנדבים. מלבד אנשי בית השיטה מגיעים מתנדבים מקבוצים נוספים, וממצפים בגליל. את פנינו קיבלו החברים בשמחה ומאור פנים. התרגשו לקראתנו, וקיבלו אותנו בחום ואהבה. צוות נגנים מנען, חלילנית מניר ישראל ומקרן שיקופיות כבר המתינו, ופצחנו בשירה. שירים אהובים מארץ ישראל הישנה והיפה, ואוירה קיבוצית עליזה ומחוייכת. קצת סיפורים על השירים והרבה נוסטלגיה והומור על קשרי משפחה ורעות בין המשתתפים. גם טעימה מפיצות חמות וטריות שהגיעו כתרומה מ"פיצה האט", היה נעים וטעים. עם סיום הערב הודו לנו החברים המארחים על כך שבאנו. הזמינו אותנו לבוא שוב, ואמרו שחזקנו אותם. האמת היא שהם חיזקו אותנו יותר. אז בפעם הבאה שתראו הודעה צנועה מבוקי בווטסאפ "סעד זה הבית שלי" תחשבו על האנשים הטובים שמגיעים לשקם את כפר עזה, ובואו גם אתם לחזק ולשיר. מפני שאת המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק.

רחל ברזילי

צרב איור ה"ל"י"י

בשנה האחרונה עברנו תלאות וטלטלות באופן אישי, משפחתי וקהילתי, מציאות שעדיין ממשיכה ומביאה איתה אתגרים רבים לצד התמודדויות מעצימות ומצמיחות. כקהילה המורכבת מפרטים אנחנו רוצים ליצור מקום לסיפור שלנו, להתחיל לגעת ולעבד. לצד ערבי שיח רבים שקיימנו וקבוצות טיפוליות מטעם חוסן, מצאנו לנכון לחפש דרכים נוספות להתבונן ולהביע את החוויות והתובנות מהשנה החולפת. לשם כך יצרנו קשר עם מרכז אומנים תקוע ובנינו סדרה של ארבעה מפגשים בהם נספר את הסיפור שלנו בדרכים שונות ומזוויות שונות, כאשר אחד מהאירועים מיועד למשפחות. קראנו לסדרה "מרחב מוגן". מתוך התכנים שיעלו באירועים נאסוף חומרים לקראת סיכום השנה. בשבוע שעבר התקיים האירוע הראשון בסדרה: "עיר מקלט" מופע איור בלייב ומוזיקה בהשתתפות הקהל, שעסק בתכנים של חוויית הפליטות והפינוי מהבית. את הערב הובילו חברי מרכז האמנים של תקוע: המאירת, נעמה להב, הנגן חגי הברטל, הנחתה את הערב דבורה זגורי.

אט אט נכנסנו לחוויה מיוחדת, בקצב אחר מהרגיל, לצלילי נגינה רכה, ראינו את הסיפורים שלנו נרקמים על המסך. מעין הזדמנות להתבונן על התקופה שעברנו דרך מכחול רך, עדין, צבעוני. המנחה דבורה ביקשה מן החברים לכתוב על דף בקיצור זיכרון אחד מחוויות המלון שלנו. לאחר מכן נאספו הסיפורים וניתנו למאיירת שבחרה וציירה את הסיפורים לעיני כולנו. המאיירת נעמה מציירת את סיפורי החברים על המחשב, והאיור מוקרן מיד על מסך גדול לפני כל הקהל- תוך כדי היצירה. המנגן חגי מתאים צלילים לכל סיפור וסיפור ומנגן בקלידים בו זמנית. כקהילה שמתורגלת בשיח, התנסינו בערב שמאפשר לעבד את החוויות שעברנו כמעט ללא מילים. בשבוע הקרוב תיפתח הרשמה לסדנת כתיבת קינות חדשות- לקראת ט' באב. הסדנה מיועדת ל-20 משתתפים. אין צורך בידע מוקדם בכתיבה.

לאחר ט' באב יתקיים אירוע קהילתי המותאם לכל המשפחה. עקבו אחר הפרסומים!

1300 קהילה: הלה פוראס, נצמי רסיסטל, אפרת שלומי, הילה בוסקיליה, דבורה מיטלמן.

הזמנה למניין נשים השבת

השבת, פרי בלק, ידי תמוז תשפ"ד, 20.7.24
 נקיים קריאת תורה ותפילה משותפת של חברות סעד
 במועדון לחבר בשעה 9.15.
 כולן מוזמנות!
 ילדות ומבוגרות, מקומיות ואורחות.
להתראות!
ה1300 המארטן

לד"ר אסף סוברי

ולכל המשפחה

ברכות חמות עם קבלת תואר הדוקטור

גאים ומתברכים בק!

אסף חקר ריקוד בין-דורי, תפיסות חיוניות של הזדקנות ואמפתיה ככלים לקירוב
 בין לקנים וצעירים.

הודעה לציובור

במסגרת שיפוץ הכביש בין שכונת שקד לסיפן, ייחסם ביום א' הקרוב קטע הכביש מצומת הנגריה ועד צומת מחסן סיפן. הכביש יהיה חסום למשך כשלושה שבועות.

המצעים הקטנים שהם גדולים

לאחרונה יצא לי להשתתף בדיון על מהי "מסירות נפש". כילדים בבני עקיבא גדלנו על רועי קליין ועל מעשהו ההרואי שקפץ על רימון והציל בכך חיי אדם רבים.

הדיון התפתח למלחמה שלנו היום, למעשי הגבורה הבלתי פוסקים שאנו שומעים. וניסינו להעמיק בדבר, האם מסירות נפש מסתכמת רק במי שקופץ על רימון או רץ להסתער?

דיברנו על כך שהחיילים שנמצאים בחזית לא פעם מתקשים לעמוד במשימות סיוזיפיות של שמירה בשעות קשות, של חוסקור קיצוניים ומרחק גדול מהבית ומהילדים. המעשים 'הקטנים' האלה נבלעים - אך דרושה מסירות נפש גדולה כדי להצליח להחזיק משימות 'קטנות' לאורך זמן. להחזיק את המשמעות שלהן לאורך זמן.

כוחות הנפש שהן דורשות - לא נופלות ממעשי גבורה הירואיים אחרים.

כשדיברנו על מסירות הנפש בפרטים הקטנים, מיד חשבתי על האנשים פה, בקיבוץ סעד.

על הערבות ההדדית האמיתית שזורמת בדם. על שקיות הכביסה של החיילים שמסתיימות בתוך דקות, על ארוחות לחיילים לשבת שמתמלאות כבר חודשים בקביעות, על ארוחת ערב ליולדת וארוחות ערב לנשים שבעליהן מגויסים ועוד ועוד.

שנות הקורונה היו קשות, הריחוק זה מזה והתכנסות בבתי הייתה קשה מנשוא. איש איש לביתו. היום זה בדיוק הפוך - אנו למדים שללא כוח החברה והקהילה, ללא הערבות ההדדית - לא נצליח לעבור את התקופה הזאת. כל אחד במה שהוא זקוק - אחד לאוזן קשבת, אחר למילה טובה, אחת לעזרה בבית או לעזרה עם הילדים. כל אחד בהתמודדות היומית שלו, בתוך מציאות מורכבת וכואבת.

שמחתי לרגע לחשוב שזהו המקום בו אני גרה, זו התרבות. לאנשים פה המילה 'מסירות נפש' תישמע אולי קצת גדולה מדי, כי זו היא תנועת החיים הטבעית שלהם. אבל זה ממש כך.

שיר שהתחבר לי למילים:

צומחים / אהרן בס

אנשים חושבים
שאין ערך למעשים קטנים
אבל הם טועים

ממעשים קטנים
צומחים אנשים גדולים

לאה בובלי

מזל טוב כפול ומכופל
לסבתא ולסבא לאה ואבי האפרין
לכבוד בת המצווה של תום
בתו של אלעזר האפרין
ולכבוד בר המצווה של אנהר
מזל טוב עם להורים המאושרים שביט וכרמל האפרין
ולכל המשפחה המורחבת: נחת, שמחה, בריאות ושלום!

אחורי הקלעים של החוברת היפהפייה "תיקון" בה זכינו בחת האשק

מספרת חיה רוזנפלד (רבלין):

היוזמה היתה שלי והגיעה אחרי חנוכה, עם תום שנת האבל על אמי שרה רבלין ע"ה. בשנה הזו היה לי קשר מיוחד לסעד ולאחר המלחמה הקשר התחזק והתעצם. הרגשתי שאני רוצה לתת משהו משמעותי לקהילת סעד. הבנתי שליצירה יש כוח מרפא עבור האדם העוסק ביצירה וזו גם דרך לחולל תהליכי ריפוי קהילתיים. יצרתי קשר עם גילי זיוון שחיברה אותי למשה אש וכך יצאנו לדרך. הפצנו קול קורא בקבוצה של "בני סעד היקרים" שהתגבשה בעקבות המלחמה, בקהילנט ובפייסבוק, כדי להגיע לכמה שיותר אנשים בקהילת סעד.

אני מצטטת מתוך הקול הקורא שפרסמנו:

"... (תהיה זו) אסופה של המחשבות, השירה, הצבע והצורה המלווים את ההתמודדות עם אירועי שמחת תורה תשפ"ד 7.10.23 המלחמה והפינוי.

סעד כקהילה, ואנו כולנו כפרטים עוברים טלטלה, עקירה וחוסר וודאות.

מעשה היצירה מביא ריפוי לאמן, הצגת היצירה מביאה ריפוי לציבור.

מה תכלול החוברת?

יצירות של קהילת ובני ובנות קיבוץ סעד המבטאות את המשבר, הכאב והפחדים שצמחו בעקבות האירועים, כמו גם את התקווה, התובנות הבונות, כוחות הריפוי והערגה לעולם אחר."

השיר הראשון שהגיע אליי מיד לאחר הפרסום היה של שאול עברון, זה השיר שבפתח החוברת "השנה נזרעו שדות מערב הנגב מלח הארץ". על בסיס השיר הזה הצבנו את השערים של האסופה.

נגב – המבטא את התקופה של ה 7 באוקטובר והשבר הנורא.

מלח – המבטא את התקופה של הגלות מסעד והשהות בים המלח.

ארץ - המבטא את השיבה לסעד.

מיד כשקיבלתי את השיר הבנתי שהחוברת נותנת מענה לאנשים שיש להם צורך לבטא את החוויות באופן אומנותי ושתהיה לנו חוברת ברמה אמנותית טובה מאד, ואכן כך היה. יוצרים נוספים שלחו בעצמם. לחלק מהיוצרים פנינו בבקשה להעביר יצירה ותמיד נענינו בשמחה או לחלופין, בצער על כך שכרגע נסתתמו מעיינות היצירה.

צירפנו את נירה נחליאל וימימה עברון, יוצרות בזכות עצמן ועורכות לשון מופלאות, ואת רחל צרפתי - אוצרת בכירה במוזיאון ישראל. לאחר שנאסף רוב החומר המערכת בחרה וערכה את סדר הפרסום של היצירות באסופה.

משה ורחל התאימו את היצירות הפלסטיות והאסופה קיבלה צורה וצבע.

לאחר מכן הגיע השלב המייגע של העריכה, העריכה החוזרת, ההגהות החוזרות ונשנות, הכל במטרה להגיע לחוברת שמכבדת את היוצרים ואת הקהילה. זה המקום להודות לכל חברי המערכת על ההשקעה העצומה של זמן, אנרגיה, סבלנות ויצירתיות והכל - בהתנדבות.

שי אבירם, היוצר המבוגר ביותר באסופה שלח צילום של פסל שיצר. היוצרת הצעירה ביותר להבנתי היא חמדת צימבליסטה, שאמה שרית שלחה עבודה שלה. מאד רצינו שיוצרים צעירים יהיו חלק מהאסופה ואכן התברכנו שיש מנעד גילים גדול ומנעד גוונים וקולות מאד מרשים. יש שירים ופרוזה וסיפור. יש פסלים וציורים וצילומים. יש מוזיקה מקורית. יש יצירות ענק של גרפיטי ויש שיר של שורה אחת.

מוסיפה ומספרת ימימה עברון (בתם של שושנה תבדל"א וראובן עברון ז"ל):

בסוף, אחרי שסיימנו לקרוא הכל ושלחתי את כל התיקונים ואת הפתיח לחוברת, שאלה אותי למה בעצם אני עצמי לא כתבתי כלום לחוברת. אבל זה היה בסוף...

ההתחלה הייתה התשובה החיובית המהירה ביותר בהיסטוריה כנראה, או לכל הפחות בהיסטוריה שלי, כשמשה אש ביקש ממני לעזור בעריכה. אני מניחה שהסיבה לתשובה המהירה הייתה שידעתי שאני עצמי לא מסוגלת לכתוב, ושכל מה שאכתוב יהיה דל וחוסר ערך לעומת דברים של אנשים אחרים, אלה שמגיע להם שקולם יישמע, האנשים

שאיבדו את הבית ומצאו את המילים שאני איבדתי, ואולי דרך העבודה עם המילים שלהם – גם אם היא עבודה קטנה ממש – תיקונים קוסמטיים פה ושם, אוכל למצוא מילים משלי. התיקונים היו קוסמטיים בעיקר, משום שהרגשתי שכמעט ואין לי זכות לגעת בפצע הזה, ומי אני, שלא הייתי שם בכלל, שאוכל להתווכח עם דרכם של אנשים להביע את עצמם אחרי אירוע שכזה!! ובנוסף, לא היה ממש עם מה להתווכח. היצירות הדהימו ברגישות, באותנטיות ובמקוריות שלהן. נפעמתי במיוחד מהשיר של דליה רועי ששאלה שאלות קשות בעדינות ושרטטה מצב נפשי בכנות ובדיוק מדהימים, מהשירים של אפרת פראווי שהראתה בדרכה המאופקת והמינימלית את הקושי להיות אמא שצריכה ללמוד להיוולד מחדש, ומהשירים של סלעית שבמילותיה המכשפות הצליחה לצייר גם אימה וגם תקווה. אני מודה למי שראה בי ראויה להשתתף במיזם, ומברכת על הזכות הגדולה לעבוד בתוך צוות של אנשים מוכשרים מסעד, בהווה או בעבר, שכל אחד מהם תרם בדרכו ובחוכמתו ליצירת הלקט. תודה גם על הזכות לעבוד עם צוות העריכה המצומצם – נירה וגילי. אני מודה על הזכות הגדולה להצליח ולתרום לאוסף גם מהמילים שלי. ואני מייחלת ומתפללת כמו כולם לשלום ולשקט בגבולנו, לשובם המהיר של כל החטופים והחטופות ולחידוש ההתיישבות במערב הנגב.

אנו מודים מקרב לב לכל חברי וחברות המערכת, ולכל מי שסייע להוציא את החוברת לאור. הענקתם לנו מתנה שאין כמותה ליום ההולדת ה- 77 של סעד.

קישור לחוברת הדיגיטלית:

<https://www.saad.org.il/videoGallery/clips/2016/7/13381/291391XHDYFK216817.pdf>

דעפולדיהט פֿע אפניט בקיבוץנו החביב

בימים עברו...	בימינו אלה
צריך מגורים מחולק לשניים. בכל חדר גר זוג צעיר או 2 רווקות/ים. השירותים היו במקלחות הציבוריות המרוחקות...	חדר הפינג פונג
היתה מכון חליבה לכבשים	המכוורת שלנו
דיר כבשים	הנגריה
היה מכון למיון ואריזה של גזר	נס שמנים
היתה כניסה ראשית לחדר האוכל, עם לוח מודעות ואזור נטילת ידיים.	הכניסה לכלבו
חדר האוכל. יחד עם חדר האריזה של הקייטרינג (לשעבר אולם "אשל") – שימש לכלל הארוחות, לסרט השבועי, חתונות ומסיבות, נשפי פורים ועוד - של כל הקהילה.	שטח הכלבו
מקווה	התכשיטיה
שימש כמרפאה + חדר חולים, מתפרה, משרד של "מרכז קניות"	מחסן יד שניה
מקלחת ציבורית	משרד הגד"ש
מקלחת ציבורית	כיתת הנוער
כיתת מעבדה של בית הספר	מגורי כוח אבשלום
כיתת לימוד לכיתות א-ב – לבנות ובני סעד – למשל שלמה רון, בניה ברזלי, רחל גינזברג, ועוד. חדר חזרות לתזמורת מנדולינות. עורכת העלון היקרה שלנו גם למדה בה, וכעבור שנים לימדה בה תלמידים.	בית כנסת "של החטיבה"
מגורי צעירים רווקים ונשואים.	בית סל"ע נקרא כך כי יועד ל"סטודנטים לומדים ועובדים".
לאחר שהמשפחות הצעירות עברו בסוף שנות ה-70 ל"שיכון ותיקים" (שיכון י'), המבנה שימש מגורי צעירות/צעירים.	בית יוצאי צבא נבנה עבור שכבה של בני משק (שלמה רון, ויורם פולק, בין היתר), חלקם המשיכו לגור שם כזוגות צעירים עם ילדים קטנים.
מתחילת תשפ"ה ישמש את מכינת יונתן.	"בית גיורא סגל" הצמוד לבית יוצאי צבא נבנה עבור אולפן הגיור בסעד, וצבעו החיצוני היה סגול... לאחר מספר שנים של אולפני גיור שימש הבניין למגורי צעירים.

צרכה את התחקיר וכתבה: שרה פולק

קריקטורה של פיפקה בעלון הקיבוץ מתאריך כ' בטבת תשכ"ה (1965) על המקלחת הציבורית המשותפת.

תש"ה, 1975, הכלבו בימיו הראשונים שכן במקום נו נמצאת היום המחלבה.

שנות השישים, דיר סעד.

תשכ"ד, 1964. חנוכת החדר האוכל הגדול. כיום מבנה הכולבו.

תשכ"א, 1961. שיעור התעמלות לילדים, על יד הצריף, 'בית כנסת חטיבה'.

מבנה המקווה הישן שהפך לתכשיטייה של אחינועם.

פינת הטריביון ליום ההולדת של 77 / יאיר לפיד וברקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לגיל הקיבוץ, תשובות במהופך

1. באיזה קרב מפורסם השתתף אביגדור קהלני וגדוד 77?
2. מבין שבעת פלאי העולם העתיק, מה היה באלכסנדריה?
3. את מי ניצחה מכבי תל אביב, בגמר גביע אירופה לאלופות בכדורסל (יורוליג) ב-7.4.77, בתוצאה של 78-77?
4. איך נקרא הכישוף האפל אשר שימש את וולדמורט לפצל את נשמתו ל-7 חלקים, בסדרת ספרי הארי פוטר?
5. באיזה רובע בעיר ניו יורק נמצא מרכז חב"ד "770"?
6. מי היה מגיש החדשות שקרא אחרי מדגם הבחירות בשנת 77 "לא פחות מאשר מהפך"?
7. השלם: "פי שְׁבַעֲתַיִם יָקֻם-קָזָן וְ... שְׁבַעֲתַיִם וְשִׁבְעָה" (בראשית ד, כד)
8. מהם שלושת המילים המופיעו אחרי המספר שבע, בשיר "בארץ אהבתי" של לאה גולדברג?
9. מהו הסכום המקסימלי בו ניתן לזכות בהגרלת פיס 777?
10. מהו יסוד מספר 7 בטבלה המחזורית?

אלה הם השאלות: 1. באיזה קרב מפורסם השתתף אביגדור קהלני וגדוד 77? 2. מבין שבעת פלאי העולם העתיק, מה היה באלכסנדריה? 3. את מי ניצחה מכבי תל אביב, בגמר גביע אירופה לאלופות בכדורסל (יורוליג) ב-7.4.77, בתוצאה של 78-77? 4. איך נקרא הכישוף האפל אשר שימש את וולדמורט לפצל את נשמתו ל-7 חלקים, בסדרת ספרי הארי פוטר? 5. באיזה רובע בעיר ניו יורק נמצא מרכז חב"ד "770"? 6. מי היה מגיש החדשות שקרא אחרי מדגם הבחירות בשנת 77 "לא פחות מאשר מהפך"? 7. השלם: "פי שְׁבַעֲתַיִם יָקֻם-קָזָן וְ... שְׁבַעֲתַיִם וְשִׁבְעָה" (בראשית ד, כד) 8. מהם שלושת המילים המופיעו אחרי המספר שבע, בשיר "בארץ אהבתי" של לאה גולדברג? 9. מהו הסכום המקסימלי בו ניתן לזכות בהגרלת פיס 777? 10. מהו יסוד מספר 7 בטבלה המחזורית?

פינת החטופים והנעדרים

יגב בוכשטב בן 35, נירים

יגב ואשתו רימון נחטפו מביתם בנירים. הקשר האחרון עימם היה בשעה 09:00. אסתר, אמו של יגב משמשת חברת צוות החירום של נירים: "דיברתי עם יגב, הוא אמר שיש מחבלים מאחורי הבית שלו. בשלב זה כבר ידעתי שהמחבלים רצחו אב ובת בשכונה שלהם, אך נמנעתי מלומר לו. מאוחר יותר, כשהחלו בסריקה ראשונית של הקיבוץ, לא מצאו כלום בביתם".

יגב למד תיאטרון רחוב וג'אגלינג. הוא אוטוידידקט, ידען וחקרן. קורא ספרים רבים, אוהב מוזיקה, מנגן ובונה כלי נגינה, והיה חלק מכמה להקות. האהבה של יגב ורימון

התפתחה לאט לאורך השנים, ואז בבת אחת אחרי 17 שנות ידידות נפל להם האסימון, וראו כמה שניהם מאושרים. הם התחתנו בחתונה צנועה בזמן הקורונה. רימון שוחררה בעסקת החטופים ב-28.11.23, יגב נותר בשבי.

בתפילה שישובו כולם הביתה במהרה.

צורכת הפינה: מיכל ביאלי

דברי תודה לרות נאמר

"הדואג לימים זורע חיטים ,
הדואג לשנים נוטע עצים ,
הדואג לדורות מחנך אנשים"

(יאנוש קורצ'אק)

רות יקרה,

שלוש שנים הן זמן קצר וגם ארוך, כי בסופו של דבר הן מורכבות מהמון המון רגעים, מהמון ימים. היה ניכר כי הגעת לתפקיד מלאת מוטיבציה לייצר מערכת שרואה את הילדים, שמלווה אותם בילדותם, בהתבגרותם. מערכת שמשתלבת עם מרקם החיים של הקהילה שלנו. הובלת מערכת מסועפת כמו זו של החינוך החברתי שלנו היא ממש מלאכת מחשבת, הבנויה מכל כך הרבה פרטים, כוח אדם, מעגל השנה ועוד ועוד. ראיתי בדברים שכתב הרב אילעאי עופרן על מדרש מפורסם, המובא בהקדמה לספר "עין יעקב".

המדרש עוסק בשאלה מהו הפסוק המקיף ביותר, הכולל בתוכו את היסוד והעיקר של התורה כולה. שלושה חכמים ניסו להשיב לשאלה:

"בן זומא אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא 'שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד'.

בן ננס אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא 'ואהבת לרעך כמוך'.

שמעון בן פזי אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא 'את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים'.

שתי הדעות הראשונות מובנות וברורות. אך קשה להבין את הדעה השלישית, דעתו של ר' שמעון בן פזי, הבוחר בפסוק מפרשת "תצווה", וקובע כי הפסוק היסודי והמקיף ביותר בתורה הוא הפסוק המצווה על הקרבת קורבן התמיד, שהיה מובא במשכן פעמיים בכל יום - "אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם" (שמות כט, לט). באופן מפתיע ותמוה מכריז המדרש כי "הלכה כבן פזי", וכי פסוק זה הוא אכן הפסוק הכולל כביכול את כל התורה כולה. אנחנו חיים בעולם שמקדש את החידוש ואת השינוי. אנחנו מסרבים להפטיר כאשתקד ולא מוכנים להתפשר על מה שלא מתאים לנו. התנועה הזו מאפשרת שיפור, שכלול והתקדמות, אבל יש לה גם מחירים. שום מערכת יחסים משמעותית, שום הישג מקצועי, שום שיא אולימפי ושום נאמנות או מסורת לא יכולים להיבנות ללא היכולת הפשוטה לקיים את התנועה הקבועה, החוזרת והמורגלת.

פעמיים ביום, בכל יום, בכל עונה, בכל מזג אוויר.. זוהי התנועה של קורבן התמיד, זו שבלעדיה אי אפשר לכוון שום דבר - לא בין אדם למקום ולא בין אדם לחברו. לא עם, לא תורה, לא ארץ. לא משפחה, לא קהילה ולא מדינה.

ואת רות יקרה, היית חלק מהפעילות הקבועות הללו שלנו בקהילה שלנו.

והיו אתגרים, בדמות "סבבים" וגזרות קורונה למיניהן, והאתגר הגדול מכולם - הפינוי והפעלת המערכת בזמן מלחמה.

תודה גדולה על המסירות, האיכפתיות, על הנועם והחיוך שבהם דאגת לפעול.

אין ספק ששכרך הרבה מאוד.

הורי החינוך החברתי תשס"ד.

צף תפקידי האסכרת החוסן הקהילתי

בחודש האחרון התחלתי בתפקיד חדש : מתכללת חוסן יישובי.

התפקיד כולל בתוכו מספר תחומים :

- סעד בתפוצות- מענה טיפולי דרך חוסן למשפחות שעדיין לא חזרו לקבוץ.
- מענה פרטני- כתובת לאנשים ומשפחות עבור פניות אישיות בנושא חוסן.
- מענה קהילתי- מיפוי צרכי הקהילה לפי קבוצות איפיון

מענה קבוצתי מתאים, דרך סדנאות והרצאות לקבלת כלים להתמודדות עם המציאות הביטחונית

המורכבת בה אנו חיים.

בשבועות האחרונים פרסמנו בקהילנט ובקבוצות השונות הרשמה לסדנאות.

סדנאות אלו הן מטעם מרכז חוסן במועצה ונכללות תחת סדנאות משאבי התמודדות- "סדנא לכל תושב".

מרכז חוסן ביחד עם הנהגות היישובים בנו מערך סדנאות שמטרתן חיזוק משאבי התמודדות עם המציאות הביטחונית המורכבת, מתן כלים לפיתוח מסוגלות אישית ויצירת שיח רגשי באמצעות כלים מעולמות שונים כגון- גוף-נפש, שטח, אמנות, בע"ח ועוד.

על מנת לתת את המענה המותאם ביותר, נשלח שאלון שמטרתו מיפוי צרכים קהילתי והבנה ממוקדת אילו סדנאות הציבור בסעד מבקש שנביא.

סדנאות אלו מתקיימות בקבוץ ללא צורך בנסיעה למועצה.

בשלב ההרשמה תדרשו לשלם עבורן תשלום סמלי להתחייבות והשתתפות בכל מספר המפגשים בסדנא.

חשוב לי להבהיר כי סדנאות אלו הן תהליך טיפולי שהקבוצה עוברת ויש משמעות רבה להתמדה.

המנחים הם כולם מטפלים שעברו הכשרה דרך מרכז חוסן ומקדישים מזמנם לטובת התהליך הקהילתי.

אציין, במידה ונרשמתם לסדנא מסוימת והנכם זקוקים למענה נוסף, אשמח שתפנו אלי בכדי שאוכל לאסוף את המידע ולדאוג לפתרונות נוספים.

בנוסף, אנחנו עובדים על תכנית עבודה להמשך.

אשמח מאד שתפנו אלי ותראו בי כתובת בשבילכם בכל נושא שקשור לחוסן האישי והקהילתי. המידע והפניות שמגיעים אלי נשארים בדיסקרטיות מוחלטת.

בתפילה לימים טובים ושקטים

ובתקווה שאהיה עבור כולכם כתובת נאמנה -

שהם קבלן.

למתוקה ולאיציק אייכטר

מזל טוב מקרב לך

צט הולדת הנכד

בן אנ'ר ולאפרת אייכטר

רוב נחת ושמחות למשפחתכם ולכולן.

שפע ברכות ואיחולים

לאיילת ולדויד דרורי

צט הולדת הנכדה זיו-טובה

בת להער וניראל רביב

נינה לטובה ולדויד דרורי ז"ל.

בשמחות ובשורות טובות!

סעיף בת שפצ'ט וספצ' / רח' אהרנ'י

כי סעד שלנו מרכז העולם
בית חס ואוהב ומחבק את כולם.

פזמון: סעד, סעד מרכז העולם...

ובשמחת תורה העצב שכן בלבבות
עת אויב צר ורע פרץ את הגדרות
וביירי מסיבי על הנגב פשט
הרס והשמיד כל מקום מקושט
באבחה התנפל על כל צוואר

ולא נשמעה הקריאה אל תשלח ידך אל הנער
ובתוך כל זה בתוכנו שוררת אהבה
ומבעד לדמעותינו ניראה רק תקוה.

כי סעד, סעד מרכז העולם
סעד, סעד ישירו כולם
סעד, סעד מקום של זריחה
סעד מקום של עתיד ופריחה.

שבעים ושבע שנים שהזמרה עולה
ביתנו בית סעד משפחה אחת גדולה
ערבות הדדית, אהבה עד בלי סוף
אל האדמה הזו שבורכה בכל הטוב

סעד, סעד מרכז העולם
סעד, סעד ישירו כולם
סעד, סעד מקום של זריחה
סעד מקום של עתיד ופריחה.

שדות מוריקים, מניבים מטעים
מצהלות ילדים את אוזנינו תנעים
ברפת פרות שופעות בחלב
וכל עץ ועץ מלבבים עלעליו

פזמון: סעד סעד מרכז העולם...

שבעים ושבע שנים ללא מורא ופחד
בוניס ויוצרים ועושים הכל יחד

תעריפי א'ט - 16.7.2024

כמידי שנה בחודש יולי מתעדכנים תעריפי המים. תעריפים אלו מפורסמים ע"י רשות המים ומופיעים באתר הרשות. קיבוץ סעד מוגדר ספק חד רשתי ומחויב לגבות מהמשתמשים על פי תעריפי המים המופיעים בפרק 3 בחוברת התעריפים.

להלן התעריפים המעודכנים. שנכנסו לתוקף החל מ- 1.7.2024 כלומר יחולו על חשבון המים של חודש יולי 2024. העדכון הבא צפוי בחודש ינואר 2025.

כל התעריפים מתוארים במונחי ש"ח לקוב מים וכוללים מע"מ.

1.1.2024	1.7.2024	
4.240	4.367	כמות מוכרת (עד 3.5 קוב לנפש ולפחות 7 קוב לבית (אב)
10.885	10.183	מעל כמות מוכרת
8.440	8.575	גינון ציבורי (ענף הנוי בלבד)

כרמל האפרין

שלום לכולם!

חשבתי לעצמי פעמים רבות שאני צריך לכתוב את מחשבותיי, ועכשיו, כשחזרנו כמשפחה לקיבוץ הגיע הזמן. כמו שרובכם זוכרים היינו מפונים כמה חודשים בתחילת המלחמה למלון נבו בים המלח. וכמו שכנראה כולכם זוכרים הייתי יחסית פעיל בכל מיני דברים במלון. בהתחלה כדי לנסות לעשות סדר ואווירה טובה יותר אצל כולם, ובהמשך - כדי לבנות כביכול סוג של קיבוץ בתוך המלון... הרבה עשיתי. באמת שהרבה. יעידו אנשים טובים שעשו ועזרו גם. אבל משהו אחד לא עשיתי והוא - לא ביקשתי סליחה.

יש הרבה דברים שאני לא מצטער עליהם - אני לא מצטער על חוסר השעות שינה שהיו לי, אני לא מצטער על הגב שכאב (והתרחב) כשסחבתי רוב היום ציוד ממקום למקום, אני גם לא מצטער על כל הצחוקים שעשו עלי. זה דווקא הצחיק גם אותי, ויש עוד מלא דוגמאות...

אבל אני כן מצטער על דבר אחד - אני מצטער שלא הספקתי להגיד שאני מצטער. שלא ביקשתי סליחה מכל מי שהייתי צריך לבקש ממנו, או ממנה, סליחה. היו כל מיני אנשים שאני בטוח שנפגעו ממני בדרך מסוימת, ואין תירוצים לזה. נכון שקשה לתת יחס נכון ומדויק לכל אחד כשאתה מארגן ועוזר בכל מיני דברים במקביל, ועדין זה לא בסדר. אז חשוב לי להגיד סליחה. קודם כל סליחה למשפחה שלי שלא הייתי איתה יותר מדי בתקופה הזאת, למרות שהייתי צריך, ואתם קודמים לכל. סליחה מהמבוגרים שלפעמים הרגישו שאני קצת קטן וחוצפן והיה קשה להתייחס לכולם באמת כמו שצריך, וסליחה ממש מכל החברים ומהילדים שלא תמיד הייתי איתכם ולא תמיד הצלחתי להתייחס לכולכם, וגם לכם לפעמים יצא להרגיש שאני בעצם סתם מתנהג כמו מבוגר, וכביכול מתנשא על כולם למרות שאני בעצמי עדיין ילד..... ממש לא התכוונתי ולא תכננתי שזה יראה ככה או שתראו אותי ככה. רק ניסיתי לעשות טוב.

אז זה מה שהיה חשוב לי לכתוב דווקא עכשיו, כשחזרנו ואנחנו פה, סליחה מכולם. בתפילה גדולה להצלחת כל החיילים, ובתפילה גדולה לחזרת החטופים אלינו במהרה!

איתי ד'נלמנד

בשמחה גדולה שבנו
השבוע לאכול בחדר
האוכל.
תודה לכל העוסקים
במלאכה!

כרכה חנה המשק לרצל יום ההולדת

לפני 77 שנים, בעקבות אירועי השבת השחורה, עלו מקימי הקיבוץ על הקרקע בנגב המערבי, מעט מערבה ממקום מושבנו הנוכחי, ממש צמוד לכפר עזה של היום.

מאז הקיבוץ התרחב, גדל והתפתח בתחומים רבים. בזכות עבודה קשה ועקבית, בזכות אמונה בדרך בה אנו הולכים, בזכות האחיזה בקרקע, בזכות החברות והחברים, אלו שכבר לא עימנו ואלו שממשיכים בדרך, וכמובן בעזרת היושב במרומים, הצלחנו לבנות, להרחיב ולבסס קיבוץ איתן ומגוון. קיבוץ המאגד בתוכו מתיישבי אגודה, חברי קיבוץ, עסקים קהילתיים ומשקיים, שיוצרים ביחד קהילה איתנה.

לאורך השנים ידענו עליות ומורדות, הן בצדדים הקהילתיים והן בצדדים המשקיים. ידענו שמחות ולצערנו גם עצב, אך ידענו ביחד להרים ראש, לשלב ידיים ולצעוד קדימה.

גם היום קיבוץ סעד הוא קיבוץ חזק עם קהילה נהדרת המורכבת ממגוון איכותי של נשים ואנשים, זקנים וטף, ההולכים יחד וממשיכים בישוב הנגב המערבי.

לצערנו, חווינו כולנו, יחד עם כלל תושבי הנגב המערבי, את הפוגרום בשמחה תורה האחרון. גלינו מבתינו ואנו נמצאים עדיין במלחמה ארוכה ומתישה. וגם כאן התגלתה קהילת קיבוץ סעד בעוצמתה. היכולת להתגבש, למסד את מוסדות הקהילה במלון ולהמשיך את הפעילויות הקהילתיות. וכאן, בקיבוץ - להילחם על המשך הפעילות המשקית ולהצליח בכך – כל אלו מעידים על חוסן של קיבוץ. חוסן של אנשים וחוסן של מערכות.

זכינו להיות צוות הניהול המוביל של הקיבוץ ולהוביל את השילוב הזה של קהילה ומשק.

ברצוננו לאחל לכל בית קיבוץ סעד, על כל גווניו, עסקיו ותושביו המשך צמיחה ופריחה, המשך עשייה ברוכה. שגשוג הצלחה ושמחה. הלוואי שכל משפחותינו ישובו אלינו מן הגלות במהרה.

ובהזדמנות זאת נאחל, נתפלל ונייחל לשובם של חיילינו בריאים ושלמים ועטורי ניצחון, ולשובם של כל החטופים במהרה.

חג קיבוץ שמח!

אילנה כראודה, שרון כראף, כרמל האפרין

סעד למחר

השבוע הצגנו בפניכם את התוכנית האסטרטגית הרב תחומית לשיקום וצמיחת סעד - "סעד למחר". התכנית הינה תוצר של עבודה משותפת של קהילת ומשק סעד והיא מציגה תמונת עתיד הצופה עשור קדימה. עכשיו הגיע החלק המשמעותי שלכם תושבי ותושבות סעד, עכשיו זה הזמן לומר את דעתכם ורעיונותיכם, לקחת חלק בתכנון ובעשייה, על מנת שנוכל יחד כקהילה, להמשיך ולעצב את פניה של "סעד למחר" כתברה ייחודית, ערכית, חסונה, איכותית ובת קיימא. אני מזמינה אתכם להיכנס לאתר ההתייעצות - **סעד למחר** - להגיב ולהשפיע

<http://saad.insights.us/saadlmachar>

המשפחות שטרם חזרו לסעד

אנחנו ממשיכים במאמצים ובשיח מול מנהלת תקומה ויחד עם ראש המועצה על מנת למצוא פתרונות ולסייע לחברים ולחברות שטרם חזרו לסעד. לצערנו עדיין אין החלטות ואנו מקווים שנוכל בהקדם לעדכן על המתווה המתגבש. לאור הקושי עמו מתמודדות המשפחות, קיבלה הנהלת הקהילה החלטה, להמשיך את ההנחות במיסים (מס האגודה ומס איזון) למשפחות שטרם חזרו, גם בחודשים יולי ואוגוסט. עדכון לרישום ייצא בהמשך.

קלנועיות, קלאב קאר, קורקינטים ועוד כלים ממונעים

בשבועיים האחרונים התרחשו שתי תאונות שנגרמו על ידי כלים ממונעים. אני מבקשת להזכיר ולרענן מספר נקודות ותקנות, ולהבין את השלכות העלולות להיות לנהיגה לא אחראית ו/או ללא ביטוח ורישיון מתאימים:

1. הנהיגה בקלאב קאר מותרת אך ורק לבעלי רישיון טרקטור או רכב ומעלה.
2. קלאב קאר הינו רכב מנועי לכל דבר ונדרש לביטוח חובה בתוקף ורישוי שנתי (טסט).

באחריות בעל הרכב לדאוג לביצוע הדרישות הנ"ל.

3. במידה ואחד מהתנאים המפורטים בסעיפים 1 ו-2 לא מתקיים, מדובר בעבירה פלילית גם של הנהג וגם של בעל הרכב. הנהג צפוי לשלילת האפשרות להוצאת רישיון לתקופה ארוכה (בדומה לנהיגה באוטו ללא רישיון).

במידה בו נהג ברכב אדם ללא רישיון מתאים וגרם לתאונה עם פגיעות גוף:

1. תאונה בה נגרמו לנהג נזקי גוף, הביטוח אינו מכסה נהיגה ללא רישיון וכלל עלות ההוצאות הרפואיות על הנהג.
2. תאונה בה נגרמו לאחרים נזקי גוף, הביטוח אינו מכסה נהיגה ללא רישיון, הנהג ובעל הרכב יישאו בכלל

ההוצאות הרפואיות והפיצוי לנפגע/ים.

3. הסכומים במקרים של נזקי גוף עשויים להגיע בקלות למאות אלפי שקלים ואף למיליונים - במקרים של פציעות קשות או מוות.

4. בכל תאונה עם נזקי גוף אשר מעורב בה נהג ללא רישיון, צפוי הנהג לשלילה או מניעת הוצאת רישיון נהיגה (במידה ומדובר בצעיר שטרם הוציא רישיון) לתקופה שנעה בין 12 שנים לאיסור מוחלט על הוצאת רישיון נהיגה, תלוי בחומרת הפציעות.

תושבים יקרים, הורים, נערים ונערות, אנא נהגו בזהירות, שימרו על החוק, וחשוב יותר על בטיחותכם, ובטיחות כולנו.

אני רוצה להודות לחגית רפל שמסיימת את תפקידה כעורכת העלון בגיליון חגיגי זה. תודה חגית על תקופה בה שנית את פני העלון שהפך עוד יותר להיות משמעותי ורלוונטי בעת זו. ברקאי אפרתי ייכנס לנעלי העורך, נאחל לו בהצלחה גדולה.

לסיום אאחל לכל קהילת סעד בהווה ובעבר – חג קיבוץ שמח. שמשיד להתחזק ולצמות. בתקווה ובציפייה גדולה להחזרת 120 החטופות והחטופים במהרה . 🧡

מיד לאחר חג הקיבוץ אני יוצאת לחופשה עד ל-6.8.24. אחזור לאחר בר המצווה של בני הצעיר. בעלי ובעלות התפקידים נמצאים בשטח וממשיכים לפעול עבורכם. אתם מוזמנים לפנות אליהם בכל שאלה וצורך. במקרים חריגים ניתן לפנות לטליה קלרי.

בברכת חג קיבוץ משמעותי ושבת שלום –

כפ - e - ון

הצילומים בעלון:

בשער – עמוס ברט

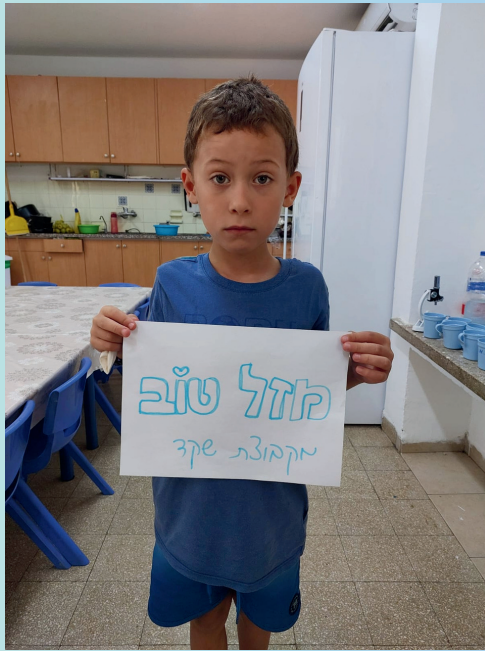
בעמ' 5, 15 – התמונות לקוחות מיסעד – סיפור מקומי.

בעמ' 8 – אריאל סאסי ואייל אדר

בעמ' 21 – ברקאי אפרתי

בעמ' 23 – איתן הימן

בעמוד האחרון – שגית דניאלי

**ילדי הקיבוץ
מאחלים
יום הולדת
שמח לסעדו!**

